

Da den givne Bevilling imidlertid udelukkende har taget Sigte paa Kirkens ydre Udsmykning, paa Murværkets Istandsættelse og Fornyelse, Hvælvingernes Reparation, Pudsning, Hvidtning m. m., Varmeværkets Indlæggelse o. s. v., staar nu tilbage Kirkeinventariets Fornyelse, og Medlemmer af den administrerende Restaureringskomité, Museumsdirektør Dr. Møllerup, Professor, Stadsarkitekt Fenger, Arkitekt Gnudtzmann og Stiftsprovst Pedersen, har derfor efter indgaaende Forhandlinger med Kirkens Arkitekt, Professor Amberg og de kirkelige Myndigheder henvendt sig til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet med et Forslag om at gennemføre Kirkens indre Udstyrelse, efter at den ydre er fuldført.

Det maa erkendes, at et saa fremragende historisk Mindesmærke som Ribe Domkirke, ogsaa hvad det Indre angaar, bør fremtræde i en Skikkelse, som svarer til dets høje kunstneriske og nationale Betydning. Men dette kan kun ske derved, at Kirkens fornemste Prydelser, dens Alter, Orgel, Prædikestol, og dens Stolestader bringes i Overensstemmelse med Kirkens Stil og dens arkitektoniske Ejendommeligheder. Det nuværende Kirkeinventar vil for en Del ikke kunne anvendes i den restaurerede Kirke. Uanselig og fattig er dens Alterprydelse, efter at Kirkens gamle Alter ved en tidligere Restaurering er blevet fjernet og erstattet med et Kors. Orgelet lider som Instrument af saa store Mangler, at det i Øjeblikket er fuldstændig ubrugeligt. Den skønne Orgelfaçade er for en stor Del overmalet med Perlefarve, hvorunder er skjult glimrende Farver og Forgyltning. Den i Midten af forrige Aarhundrede opførte Tværmur med trende Døre, hvorpaa Orgelets Guly nu hviler, skæmmer Kirkens Indre og hindrer i at se Kirken i dens fulde Længde. Stolestaderne ere saa smagløse, tarvelige og stilløse, at deres Anbringelse paa ny utvivlsomt i høj Grad vil skade det stolte Kirkerums skønne Perspektiv. Restaureringskomiteen har derfor saa indtrængende, som det er muligt, tilraadet, at disse Mangler afhjælpes.

I Følge Professor Ambergs Overslag ville Udgifterne til Alterets Opførelse, Orgelets og dets Underbygningens Omdannelse samt Stolestadernes Udførelse beløbe sig til 66,538 Kr.

Hertil kommer foruden Arkitekthonorar og Konduktørløn m. m., i alt 6,100 Kr., nogle mindre Beløb, foranledigede af de ved Orgelbygningens Forandring nødvendiggjorte Arbejder ved det store Taarns underste Kapel samt af Udførelsen af Døre til to nyfundne Døraabninger, ca. 2,000 Kr., samt Flytningen af Prædikestolen, saaledes at det samlede Beløb, Restaureringskomiteen har foreslaaet optaget paa Finanslovforslaget, udgør 75,610 Kr.

Man nærer det Haab, at den Interesse, Rigsdagen altid har vist Landets ældste, skønneste og i national Henseende saa betydningsfulde Hovedkirke, ogsaa maa vise sig at være til Stede overfor denne Bevilling, saa at Kirken kan komme til at fremtræde som et skønt og harmonisk Hele.

Til IV. A. 8. Angaaende denne Konto henvises til Finanslovforslaget for 1901—02 § 26 IV. Nr. 41 (jfr. Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg A., Sp. 1733—38) og for 1902—03 § 26 IV. Nr. 34 (jfr. Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg A., Sp. 1629—30). Af den paa denne Konto opførte femaarige Bevilling paa i alt 120,000 Kr. er for næste Aar foreslaaet bevilget som 3die Tilskud 18,000 Kr., hvilket er 2,000 Kr. mindre end det for i Aar bevilgede Beløb.

Medens man i indeværende Finansaar sikkert venter at blive færdig med den store Midterhvælving og Hvælvingen i nordre Korsarm tilligemed samme Korsarms østre Væg og muligen det øverste Billede paa den tilstødende nordre Væg (Vinduesvæggen), er det Tanken til næste Aar at fuldføre alt det manglende i begge Korsarme, det vil sige to hele Vægge, den vestre Væg i nordre Korsarm og den østre Væg i søndre, samt det meste af Vinduesvæggene i begge. Saafremt der bliver Tid og Raad til mere, vil der rimeligvis blive malet i Sideskibene.

Derefter vilde saa være to Aars Arbejde tilbage.

Til IV. A. 9. Den gamle Sognekirke i Nykøbing paa Falster er en Levning af det omkring Aar 1420 opførte Franciskanerkloster, der nedlagdes i 1532, hvorefter Kirkefløjen blev Sognekirke for Byen, medens den vestlige Klosterfløj indrettedes til Latinskole og Raadhus. Denne Benyttelse af Klosterfløjen ophørte for Skolens Vedkommende 1808 og for Raadhusets 1873.